

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษารูปแบบการสวัสดิการที่อยู่อาศัยสำหรับลูกจ้างในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนในนิคมอุตสาหกรรมทางตอนเหนือของกรุงเทพมหานคร โดยในการศึกษารั้งนี้จะศึกษาจากทัศนคติของผู้ประกอบการและลูกจ้างที่มีต่อรูปแบบการจัดที่อยู่อาศัยในโรงงานแต่ละแห่งรูปแบบการจัดสวัสดิการที่สนใจศึกษามี 3 รูปแบบคือ

1. สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย
2. สวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย
3. สวัสดิการหอพัก

มีรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้คือ

4.1 แนวความคิดและหลักการจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัย

การจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยของกลุ่มโรงงานอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนที่ได้ทำการศึกษาจากโรงงานจำนวน 5 แห่ง ที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมทางตอนเหนือของกรุงเทพมหานคร พบรายละเอียดของประเภทการจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกันในแต่ละโรงงานดังนี้

ตารางที่ 4.1 โรงงานและประเภทการจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัย

โรงงาน	ประเภทการจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัย		
	สวัสดิการเงินกู้ เพื่อที่อยู่อาศัย	สวัสดิการเงิน ช่วยเหลือค่าเช่า	สวัสดิการ หอพัก
นิคมอุตสาหกรรมนวนคร			
- โรงงาน โรม อพอลโล	•	•	•
นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน			
- โรงงาน ริท – ไรท์	•	-	-
นิคมอุตสาหกรรมไฮเทค			
- โรงงานแคนนอน-ไฮเทค	•	•	•
นิคมอุตสาหกรรมโรจนะ			
- โรงงาน โอกิ	-	•	-
- โรงงาน ชันโย	•		•

การจัดสวัสดิการในแต่ละประเภท พบว่า ผู้ประกอบการในแต่ละโรงงานมีแนวความคิด และหลักการจัดรูปแบบที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่มีการจัดสวัสดิการทั้ง 3 รูปแบบ ได้แก่ สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย, สวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่อยู่อาศัยและสวัสดิการหอพัก ซึ่งพบว่ามีอยู่ 2 โรงงาน คือ โรงงานโรมอพอลโล และ โรงงานแคนนอน-ไฮเทค โดยรูปแบบการจัดสวัสดิการให้กับลูกจ้างของ โรงงาน มีดังนี้

ตารางที่ 4.2 รูปแบบการจัดสวัสดิการของโรงงานที่จัดทั้ง 3 รูปแบบ

รูปแบบการจัดสวัสดิการ	จำนวนลูกจ้างที่ได้รับสวัสดิการ			
	โรม-อพอลโล (ลูกจ้าง 1,200 คน)		แคนนอน-ไฮเทค (ลูกจ้าง 3,000 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย	78	11.7	40	9.4
2. สวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่อยู่อาศัย	196	29.3	123	29.0
3. สวัสดิการหอพัก	394	59.0	261	61.6
รวม	668	100.0	424	100.0

กลุ่มของโรงงานที่จัดสวัสดิการให้กับลูกจ้างทั้ง 3 รูปแบบ คือ สักส่วนการให้ สวัสดิการที่อยู่อาศัยเมื่อเทียบกับลูกจ้างทั้งหมดนั้น โรงงานโรมอพอลโล มีสัดส่วนของ ลูกจ้างที่ได้รับสวัสดิการสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 55.7 ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดจำนวน 1,200 คน โดยรูปแบบของสวัสดิการที่จัดให้กับลูกจ้างส่วนใหญ่ คือ สวัสดิการหอพัก (ร้อยละ 59) ส่วนโรงงานแคนนอน-ไฮเทค มีสัดส่วนของการจัดสวัสดิการให้กับลูกจ้างในสัดส่วนร้อยละ 14.4 ของลูกจ้างทั้งหมด 3,000 คน โดยมีการจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยประเภทหอพักมากที่สุด (ร้อยละ 61.6)เช่นเดียวกับโรงงานโรม-อพอลโล (ตารางที่ 4.2)

2. กลุ่มที่มีจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัย 2 รูปแบบ คือ มีการจัดสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยและสวัสดิการหอพัก ซึ่งมีโรงงานที่จัดสวัสดิการในลักษณะนี้โรงงานเดียวคือ โรงงานชันโย เซมิคอนดักเตอร์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.3 รูปแบบการจัดสวัสดิการของโรงงานที่จัด 2 รูปแบบ

รูปแบบการจัดสวัสดิการ	จำนวนลูกจ้างที่ได้รับสวัสดิการ	
	ชั้นโย๑ (ลูกจ้าง 1,200 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย	20	7.1
2. สวัสดิการหอพัก	261	92.9
รวม	281	100.0

สำหรับสัดส่วนการจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยเมื่อเทียบกับจำนวนแรงงานทั้งหมดนั้น จากตารางที่ 4.3 พบว่า ลูกจ้างของโรงงานชั้นโย เซมิคอนดักเตอร์ได้รับสวัสดิการที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 14.05 จากจำนวนลูกจ้างทั้งหมด โดยที่ลักษณะของการจัดสวัสดิการ ร้อยละ 92.9 เป็นสวัสดิการในลักษณะการจัดหอพักให้กับลูกจ้าง

3. กลุ่มที่มีการจัดสวัสดิการ 1 รูปแบบ คือ สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของโรงงาน รีท-ไรท์ และสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย เพื่อแบ่งเบาภาระในการเช่าที่พักอาศัยให้กับพนักงาน คือ โรงงานโอกิ

ตารางที่ 4.4 รูปแบบการจัดสวัสดิการของโรงงานที่จัดทั้ง 1 รูปแบบ

รูปแบบการจัดสวัสดิการ	จำนวนลูกจ้างที่ได้รับสวัสดิการ			
	รีท-ไรท์ (ลูกจ้าง 10,500 คน)		โอกิ (ลูกจ้าง 1,200 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย	262	100.0	-	-
2. สวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่อยู่อาศัย	-	-	145	100.0
รวม	-	100.0	145	100.0

สำหรับสัดส่วนในการให้สวัสดิการที่อยู่อาศัยต่อจำนวนลูกจ้างทั้งหมด จากตารางที่ 4.4 ที่แสดงรูปแบบการจัดสวัสดิการของโรงงานมีสวัสดิการเพียงรูปแบบเดียว พบว่า โรงงาน ริท-ไรท์จัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยเฉพาะในรูปแบบสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด ส่วนโรงงาน โอกิ จัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยเฉพาะเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่อยู่อาศัยให้กับลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 12.1 ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด

4.2 ลักษณะของลูกจ้างที่ได้รับสวัสดิการที่อยู่อาศัย

4.2.1 ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐานในลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของการจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยที่ผู้ประกอบการจัดให้กับลูกจ้างของตนในรูปแบบต่างๆ แสดงลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสวัสดิการที่อยู่อาศัย ดังนี้คือ

เพศ การได้รับสวัสดิการที่อยู่อาศัยในแต่ละรูปแบบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสวัสดิการที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยในกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการเงินกู้เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55.0) เพศชาย (ร้อยละ 45.0) กลุ่มที่ได้รับสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 81.4) มีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายเพียง ร้อยละ 17.7 และกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการหอพัก มีสัดส่วนเพศชาย จำนวน 22.2 และเป็นเพศหญิง จำนวนร้อยละ 77.8

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสวัสดิการเงินกู้ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.7 รองลงไปอยู่ในช่วงอายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.0 และอยู่ในช่วง อายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.3 กลุ่มที่ได้รับสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง อายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงไปอยู่ในช่วงอายุ 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.9 และอยู่ในช่วงอายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.8 และกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการหอพัก ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.1 และอยู่ในช่วงอายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.3 และอายุมากกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 14

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสวัสดิการเงินกู้ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 73.7 รองลงไปจบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ 12.5 และระดับต่ำกว่า

ประกาศนียบัตรชั้นสูง ร้อยละ 6.3 กลุ่มที่ได้รับสวัสดิการการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยมีระดับ มีระดับการศึกษาปริญญาตรีร้อยละ 65.0 เป็นส่วนใหญ่ รองลงไปจบระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ 27.1 และระดับต่ำกว่าประกาศนียบัตรชั้นสูงร้อยละ 7.0 และกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการหอพักส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีร้อยละ 44.4 รองลงไประดับต่ำกว่าประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ 40.3 และระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ 15.3

สถานภาพครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสวัสดิการการเงินกู้ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 50 รองลงไปมีสถานภาพโสดร้อยละ 41.3 และมีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง ร้อยละ 5 กลุ่มที่ได้รับสวัสดิการการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงไปมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 34.0 และกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการหอพัก ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 91.7 รองลงไปมีสถานภาพสมรส ร้อยละ 7.6 และมีสถานะหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 0.7

ภูมิลำเนา กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสวัสดิการการเงินกู้ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ร้อยละ 37.5 รองลงไปมีภูมิลำเนาอยู่ในกทม.และปริมณฑล ร้อยละ 20 และมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 11.3 สำหรับกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง ร้อยละ 54.1 รองลงไปมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 14.1 และมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 8.2 และกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการหอพักส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 38.9 รองลงไปมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.2 และมีภูมิลำเนาอยู่ในกทม. และปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 15.3

รายได้บุคคลต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสวัสดิการการเงินกู้ มีระดับรายได้บุคคลต่อเดือนมากกว่า 19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงไปมีรายได้ อยู่ในช่วง 15,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.7 และมีรายได้อยู่ในช่วง 10,000-14,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 15 สำหรับกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย มีรายได้บุคคลต่อเดือน อยู่ในช่วง 5,000-9,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงไปมีรายได้ อยู่ในช่วง 10,000-14,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.4 และมีรายได้บุคคลต่อเดือน อยู่ในช่วง 15,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.8 และกลุ่มตัวอย่างที่ได้

รับสวัสดิการหอพัก มีระดับรายได้บุคคลต่อเดือน อยู่ในช่วง 5,000-9,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.8
 รองลงไปมีรายได้อยู่ในช่วง 10,000-14,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.4 และ มีรายได้บุคคลต่อเดือน
 อยู่ในช่วง 15,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.8

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

	สวัสดิการเงินกู้		สวัสดิการเงินช่วยเหลือ		สวัสดิการหอพัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	36	45.0	15	17.7	32	22.2	83	26.9
หญิง	44	55.0	69	81.4	112	77.8	225	72.8
ไม่ระบุเพศ	-	-	1	0.9	-	-	1	0.3
รวม	80	100	85	100	144	100	309	100.0
อายุ								
น้อยกว่า 20	-	-	-	-	14	9.8	14	4.5
20-25	9	11.2	27	31.9	78	54.1	114	36.9
26-30	39	48.8	42	49.6	29	20.3	110	35.6
31-35	20	25.0	10	11.8	-	-	30	9.7
มากกว่า 35	8	10.0	4	4.7	20	14.0	32	10.4
ไม่ระบุอายุ	4	5.0	2	2.0	3	2.1	9	2.9
รวม	80	100	85	100	144	100	309	100.0
ระดับการศึกษา								
ต่ำกว่าประกาศนียบัตรชั้นสูง(ปวส.)	5	6.3	6	7.0	58	40.3	69	22.3
ประกาศนียบัตรวิชาชั้นสูง	10	12.5	23	27.1	22	15.3	55	17.8
ปริญญาตรี	59	73.7	55	65.0	64	44.4	178	57.6
สูงกว่าปริญญาตรี	4	5.0	-	-	-	-	4	1.3
ไม่ระบุการศึกษา	2	2.5	2	0.9	-	-	4	1.3
รวม	80	100	85	100	144	100	309	100.0

ตารางที่ 4.5 (ต่อ) ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

	สวัสดิการเงินกู้		สวัสดิการเงินช่วยเหลือ		สวัสดิการหอพัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพครอบครัว								
โสด	33	41.3	56	66.0	132	91.7	221	71.5
สมรส	40	50.0	29	34.0	11	7.6	80	25.9
ม่าย/หย่าร้าง	4	5.0	-	-	1	0.7	5	1.6
ไม่ระบุสถานะ	3	3.7	-	-	-	-	3	1.0
รวม	80	100.0	85	100.0	144	100.0	309	100.0
ภูมิลำเนา								
กทม.และปริมณฑล	16	20	6	7.1	22	15.3	44	14.2
กลาง	30	37.5	46	54.1	32	22.2	108	35.0
ตะวันออก	4	5	2	2.4	1	0.7	7	2.3
ตะวันออกเฉียงเหนือ	9	11.3	6	7.1	56	38.9	71	23.0
เหนือ	8	10	12	14.1	20	13.9	40	12.9
ใต้	7	8.8	7	8.2	7	4.9	21	6.8
ไม่ระบุภาค	6	7.5	6	7.1	6	4.2	18	5.8
รวม	80	100.0	85	100.0	144	100.0	309	100.0
รายได้บุคคลต่อเดือน								
น้อยกว่า 5,000	-	-	-	-	14	9.7	14	4.5
5,000-9,999	8	10.0	36	42.5	64	44.4	108	35.0
10,000-14,999	12	15.0	30	35.4	25	17.4	67	21.7
15,000-19,999	19	23.7	10	11.8	29	20.1	58	18.8
มากกว่า 19,999	41	51.3	9	10.3	12	8.3	62	20.1
รวม	80	100.0	85	100.0	144	100.0	309	100.0

4.2.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยก่อนเข้าทำงาน

ก. ประเภทที่อยู่อาศัย

ประเภทที่อยู่อาศัยพบว่ากลุ่มที่ได้รับสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย ก่อนที่จะเข้าทำงานจะ อยู่อาศัยในทาวน์เฮ้าส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.2 กลุ่มที่ได้รับสวัสดิการเงินช่วยเหลือ

เหลือค่าเช่าที่พักอาศัยจะอยู่บ้านเดี่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.0 และกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการหอพักจะอยู่อาศัยในบ้านเดี่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.9

ตารางที่ 4.6 ประเภทที่อยู่อาศัยในอดีตก่อนเข้าทำงาน

ประเภทที่อยู่อาศัย ในอดีต	รูปแบบสวัสดิการที่อยู่อาศัย					
	สวัสดิการเงินกู้		สวัสดิการเงินช่วยเหลือ		สวัสดิการหอพัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	19	23.7	40	47.0	105	72.9
ทาวน์เฮ้าส์	45	56.2	13	15.3	17	11.8
อพาร์ทเมนต์	6	7.5	23	27.0	2	1.4
อาคารชุด	8	10.0	3	3.5	7	4.8
อาคารพาณิชย์	3	3.7	-	-	10	6.9
บ้านแฝด	1	1.3	2	2.3	-	-
อื่นๆ	-	-	4	4.7	3	2.0
รวม	80	100.0	85	100.0	144	100.0

ข. ลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย

ลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัยก่อนเข้าทำงาน พบว่ากลุ่มที่ได้รับ สวัสดิการเงินกู้ที่อยู่อาศัย มีลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัยก่อนเข้ามาทำงาน โดยการผ่อนชำระมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.0 กลุ่มที่ได้รับสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย อยู่อาศัยโดยการเช่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.6 และกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการหอพัก อยู่อาศัยกับบิดามารดา ส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.6

พบจากการสำรวจว่า กลุ่มที่ได้รับสวัสดิการเงินกู้อยู่อาศัยในทาวน์เฮ้าส์ที่กำลังผ่อนชำระเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแสดงว่าลูกจ้างกลุ่มนี้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองแล้ว, กลุ่มที่ได้รับสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยอยู่อาศัยในบ้านเช่าประเภทบ้านเดี่ยวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแสดงว่าลูกจ้าง กลุ่มนี้ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการหอพักอยู่อาศัยในบ้านเดี่ยวที่เป็นบ้านของบิดามารดา ซึ่งแสดงว่า กลุ่มนี้ยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองเช่นเดียวกับกลุ่มสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย

ตารางที่ 4.7 ลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัยในอดีตก่อนเข้าทำงาน

ลักษณะการครอบครอง ที่อยู่อาศัยในอดีต	รูปแบบสวัสดิการที่อยู่อาศัย					
	สวัสดิการเงินกู้		สวัสดิการเงิน ช่วยเหลือ		สวัสดิการ หอพัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผ่อนชำระ	60	75.0	13	14.4	17	11.8
อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา	-	-	-	-	80	55.6
เจ้าของกรรมสิทธิ์	6	7.5	20	23.5	28	19.4
เช่า	6	7.5	31	36.6	6	4.2
อาศัยอยู่กับญาติ	1	1.2	14	16.5	12	8.3
เช่า	7	8.7	-	-	1	0.7
อื่นๆ	-	-	7	8.0	-	-
รวม	80	100.0	85	100.0	144	100.0

4.3 สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย

ความหมาย การจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยที่ดำเนินการโดยผู้ประกอบการ ในการจัดหาสถาบันการเงินเพื่อให้บริการด้านสินเชื่อที่อยู่อาศัยแก่ลูกจ้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ลูกจ้างมีโอกาสซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ง่ายขึ้น รวมทั้งได้รับสิทธิพิเศษมากกว่าการกู้แบบบุคคลทั่วไป ลูกจ้างสามารถใช้สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยซื้อที่ดินเปล่า, ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง, ใต้ถุนถาวรและปลูกสร้างซ่อมแซมอาคารได้

การดำเนินงานเบื้องต้นของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะประสานงานระหว่างสถาบันการเงินเพื่อให้บริการเงินกู้แก่ลูกจ้าง โดยที่ลูกจ้างจะต้องสมัครเข้าร่วมโครงการสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยกับนายจ้างก่อน ผู้ประกอบการมีหน้าที่หักเงินเดือนลูกจ้างนำส่งสถาบันการเงินทุกเดือน

4.3.1 ทักษะและแนวความคิดในการจัดสวัสดิการการเงินของผู้ประกอบการ

ปัจจัยในการเลือกจัดสวัสดิการ

ผู้ประกอบการมีปัจจัยที่เลือกจัดสวัสดิการการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยแก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นการช่วยเหลือให้ลูกจ้างได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำ เป็นอันดับ 1 มีค่าน้ำหนัก 4.0 เป็นสวัสดิการที่สามารถจัดให้กับลูกจ้างได้ทุกระดับ เป็นอันดับ 2 มีค่าน้ำหนัก 2.8 และผู้ประกอบการ ไม่ต้องใช้เงินทุนในการดำเนินการเป็นอันดับ 3 มีค่าน้ำหนัก 2.6 (ดังตารางที่ 4.8)

จากปัจจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการต้องการให้สวัสดิการที่อยู่อาศัยกับลูกจ้างในทุกระดับ โดยได้รับผลประโยชน์มากที่สุดในที่นี้คือ อัตราดอกเบี้ย และไม่เป็นการกับผู้ประกอบการด้วย ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่ เดชา แก้วชาญศิลป์ ได้รวบรวมไว้ว่า "การจัดสวัสดิการควรมุ่งเน้นที่จะให้ประโยชน์แก่คนทำงานส่วนใหญ่มากกว่าจัดให้แก่คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง"

ตารางที่ 4.8 ปัจจัยในการเลือกจัดสวัสดิการการเงินกู้ของผู้ประกอบการ

ปัจจัย	ลำดับความสำคัญ						ค่า น้ำหนัก	อันดับ
	1	2	3	4	0	รวม		
ช่วยเหลือลูกจ้างให้ได้อัตราดอกเบี้ยต่ำ	3	-	-	-	1	4	2.5	1
สามารถให้กับพนักงานทุกระดับ	-	3	-	-	1	4	2.3	2
ไม่ต้องเงินทุนในการดำเนินการ	-	1	3	-	1	4	1.3	3
เป็นภาระการบริหารจัดการน้อย	-	-	1	-	1	4	1.0	4
ไม่เป็นภาระในการดูแลระยะยาว	-	-	-	3	1	4	0.8	5

วิธีการดำเนินการจัดสวัสดิการ

ผู้ประกอบการในแต่ละโรงงานได้ทำข้อตกลงในโครงการสวัสดิการการเงินกู้กับธนาคารอาคารสงเคราะห์ โดยมี วิธีการดำเนินการจัดสวัสดิการมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้ประกอบการติดต่อเข้าร่วมโครงการสวัสดิการการเงินกู้กับธนาคารอาคารสงเคราะห์

2. ผู้ประกอบการจัดทำใบรับรองเงินเดือนเพื่อใช้ติดต่อกับธนาคารเมื่อได้รับอนุมัติ
3. ผู้ประกอบการจะดำเนินการหักเงินเดือนจากลูกจ้างเพื่อชำระหนี้เงินกู้ตามที่ตกลงกัน

ส่วนเงินกู้ทั้งหมดเป็นส่วนที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์จะดำเนินการเอง ผู้ประกอบการมิได้มีข้อตกลงในการฝากเงินกับธนาคารฯ เพื่อสามารถต่อรองอัตราดอกเบี้ยได้ ดังนั้นจึงไม่มีผลต่อจำนวนลูกจ้างที่ต้องการกู้เงิน ลูกจ้างสามารถใช้สิทธินี้ได้ทุกคนขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและหลักทรัพย์ที่ใช้ค้ำประกันเงินกู้ ซึ่งแตกต่างจากเงินกู้ของหน่วยราชการหรือบริษัทเอกชนบางแห่งที่ได้มีการฝากเงินกับธนาคารฯ และตกลงอัตราดอกเบี้ยและวงเงินกู้ของลูกจ้าง จึงมีผลต่อสัดส่วนเงินกู้กับปริมาณเงินฝาก หากลูกจ้างใช้ครบตามสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้ ลูกจ้างที่เหลือก็ไม่สามารถใช้สวัสดิการนี้ได้

การยกเลิกการจัดสวัสดิการ

- ก. เงื่อนไขการยกเลิกสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยระหว่างผู้ประกอบการกับลูกจ้าง ผู้ประกอบการได้มีการกำหนดเงื่อนไขในการยกเลิกการให้สวัสดิการเงินกู้ไว้ด้วย โดยมีสาระสำคัญคือลูกจ้างพ้นสภาพการเป็นพนักงานและลูกจ้างปลดออกจอกับธนาคารทั้ง 4 โรงงาน ให้ข้อมูลที่ตรงกัน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ดังตารางที่ 4.9 ซึ่งจากข้อมูลลูกจ้างที่ยกเลิกด้วยเงื่อนไขเหล่านี้แล้วจะได้ไม่มีการอ้างสิทธิเพื่อให้สวัสดิการเงินกู้ฯ อีกเนื่องจากผู้ประกอบการจะแจ้งให้ธนาคารฯ ทราบด้วย

ตารางที่ 4.9 เงื่อนไขการยกเลิกสวัสดิการเงินกู้ระหว่างผู้ประกอบการกับลูกจ้าง

เงื่อนไขการยกเลิก	จำนวน (โรงงาน)
ลูกจ้างพ้นสภาพการเป็นพนักงาน	4
ลูกจ้างออกจากการเข้าร่วมโครงการฯ	1
ลูกจ้างโอนกรรมสิทธิให้คนอื่นที่ไม่ใช่ลูกจ้าง	3
ลูกจ้างปลดออกจอกับสถาบันการเงิน	4

ข. เงื่อนไขการยกเลิกสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยระหว่างผู้ประกอบการกับธนาคาร
 ในตารางที่ 4.10 การยกเลิกสวัสดิการเงินกู้ฯ ระหว่างผู้ประกอบการกับธนาคารฯ
 ด้วยเหตุผลคือ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งบอกเลิกโครงการฯ และฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหยุดกิจ
 การซึ่งก็เป็นเหตุผลในตัวเองอยู่แล้วที่เป็นเหตุให้ยกเลิกเงื่อนไขการรับสวัสดิการ
 เงินกู้ฯ

ตารางที่ 4.10 เงื่อนไขการยกเลิกสวัสดิการเงินกู้ระหว่างผู้ประกอบการกับธนาคาร

เงื่อนไขการยกเลิก	จำนวน
ลูกจ้างพ้นสภาพการเป็นพนักงาน	4
ลูกจ้างออกจากการเข้าร่วมโครงการฯ	1
ลูกจ้างโอนกรรมสิทธิ์ให้คนอื่นที่ไม่ใช่ลูกจ้าง	3
ลูกจ้างปลดจ้างกับสถาบันการเงิน	4

ค. เงื่อนไขการยกเลิกสวัสดิการเงินกู้ฯ ระหว่างลูกจ้างกับธนาคารฯ

ในตารางที่ 4.11 ทั้ง 4 โรงงานให้ข้อมูลเหมือนกับกรณีที่ 1 ซึ่งเป็นเหตุผลเดียวกันเมื่อลูกจ้างพ้นจากการเป็นพนักงานแล้วธนาคารจะปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเท่ากับบุคคลธรรมดา
 ทั่วไป

ตารางที่ 4.11 เงื่อนไขการยกเลิกสวัสดิการเงินกู้ระหว่างผู้ประกอบการกับสถาบันการเงิน

เงื่อนไขการยกเลิก	จำนวน
ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งบอกเลิกโครงการฯ	4
ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหยุดกิจการ	4

ความคาดหวังจากสวัสดิการการเงินของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4.12 การคาดหวังจากการจัดสวัสดิการการเงินของผู้ประกอบการพบว่า อันดับ 1 ต้องการแบ่งเบาภาระการผ่อนชำระค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยให้แก่ลูกจ้าง โดยมีค่าน้ำหนัก 3.7 อันจะทำให้ลูกจ้างมีภาระในการผ่อนชำระน้อยลงจากบุคคลทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับสมิธ สัทธกร โดยอ้างแนวความคิดของ Dale S. Beach ว่าเป็นการช่วยเหลือเพื่อความมั่นคงของพนักงาน เมื่อพนักงานสามารถมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ก็เป็นการสร้างความมั่นคงให้แก่ลูกจ้างนั่นเอง และสอดคล้องกับความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างด้วย ซึ่งแสดงว่าการจัดสวัสดิการการเงินของผู้ของนายจ้างสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มตัวอย่างได้ระดับหนึ่ง อันดับ 2 ต้องการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้กับลูกจ้างมีค่าน้ำหนัก 3.3 และอันดับ 3 ต้องการรักษาลูกจ้างให้ทำงานนานที่สุด และเพื่อผลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงขึ้น โดยมีความสอดคล้องกับ นันทวัน กนกอุดม อ้างแนวความคิดของ Burns ว่าการลงทุนในที่อยู่อาศัยเป็นการเพิ่มความปลอดภัย อนามัย ทำให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเพิ่มความสามารถของลูกจ้างแรงงานในการทำงาน

ตารางที่ 4.12 ความคาดหวังจากสวัสดิการการเงินของผู้ประกอบการ

เหตุผล	ลำดับความสำคัญ						ค่า น้ำหนัก	อันดับ
	1	2	3	4	0	รวม		
ต้องการรักษาลูกจ้างให้ทำงานนานที่สุด	-	-	2	2	-	4	1.5	3
ต้องการสร้างขวัญและกำลังใจให้ลูกจ้าง	1	3	-	-	-	4	3.25	2
เป็นการช่วยลดภาระการผ่อนชำระ	3	1	-	-	-	4	3.75	1
เป็นผลทางอ้อมต่อประสิทธิภาพการทำงาน	-	-	2	2	-	4	1.5	3

การใช้สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของลูกจ้าง

ประเภทที่อยู่อาศัย

จากตารางที่ 4.13 ประเภทอาคารที่กลุ่มตัวอย่างซื้อ พบว่าส่วนใหญ่ซื้อทาวน์เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงไปเป็นการซื้อ บ้านเดี่ยว ร้อยละ 17.5 และซื้ออาคารชุด ร้อยละ 11.2

ตารางที่ 4.13 ประเภทของที่อยู่อาศัยในโครงการสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย

ประเภทที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
ทาวน์เฮาส์	51	63.8
บ้านเดี่ยว	14	17.5
อาคารชุด	9	11.2
อาคารพาณิชย์	3	3.8
อื่นๆ	3	3.7
รวม	80	100.0

ประเภทที่อยู่อาศัยกับวงเงินกู้

จากตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบวงเงินกู้กับประเภทอาคารที่ซื้อปรากฏว่า บ้านเดี่ยว ลูกจ้าง กู้เงินในวงเงินมากกว่า 999,999 บาทเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งพบว่าอยู่ระหว่าง 1,500,000-2,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.7 สำหรับทาวน์เฮาส์ ใช้วงเงินกู้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 500,000-699,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.3 และอาคารชุด ใช้วงเงินกู้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 300,000-499,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.7

จากข้อมูลพบว่า ประเภทอาคารที่ลูกจ้างซื้อที่มีความสัมพันธ์กับราคา กล่าวคือ บ้านเดี่ยวเป็นอาคารที่ราคาสูง ทาวน์เฮาส์เป็นอาคารที่มีราคาปานกลาง และอาคารชุดเป็นอาคารที่มีราคาถูก

ตารางที่ 4.14 ประเภทที่อยู่อาศัยกับวงเงินกู้

จำนวน เงิน (บาท)	ประเภทที่อยู่อาศัย									
	บ้านเดี่ยว		ทาวน์เฮ้าส์		อาคารพาณิชย์		อาคารชุด		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 300,000	2	14.3	2	3.9	-	-	2	22.2	1	33.3
300,000- 499,999	2	14.3	13	25.5	-	-	6	66.7	2	66.7
500,000- 699,999	3	21.4	16	31.3	2	66.7	-	-	-	-
700,000- 899,999	1	7.1	10	19.6	-	-	1	11.1	-	-
90,000- 999,999	1	7.1	6	11.7	-	-	-	-	-	-
มากกว่า 999,999	5	35.7	4	7.8	1	33.3	-	-	-	-
รวม	14	100.0	51	100.0	3	100.0	9	100.0	3	100.0

วัตถุประสงค์ในการใช้สวัสดิการเงินกู้ที่อยู่อาศัย

จากตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบวัตถุประสงค์การซื้อที่อยู่อาศัยกับประเภทอาคารปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ซื้อ บ้านเดี่ยว, ทาวน์เฮ้าส์และอาคารชุด ก็มีวัตถุประสงค์ เพื่ออยู่อาศัยเอง เป็นร้อยละ 94.1, 92.7 และ 100.0 ตามลำดับ

ทั้งนี้วัตถุประสงค์ในการซื้อที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบการที่จะช่วยเหลือให้ลูกจ้างมีโอกาสมิที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ง่ายขึ้น ซึ่งเท่ากับว่าการจัดสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.15 วัตถุประสงค์ในการใช้สวัสดิการเงินกู้ที่อยู่อาศัย

จำนวนเงิน	ประเภทที่อยู่อาศัย									
	บ้านเดี่ยว		ทาวน์เฮ้าส์		อาคารพาณิชย์		อาคารชุด		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่อาศัยเอง	13	92.8	48	94.1	2	66.7	9	100.0	3	100
ซื้อให้ญาติ	-	-	1	1.9	-	-	-	-	-	-
ซื้อเพื่อลงทุน	1	7.2	2	4.0	1	33.3	-	-	-	-
รวม	14	100	51	100.0	3	100.0	9	100.0	3	100

ทั้งนี้วัตถุประสงค์ในการซื้อที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบการที่จะช่วยเหลือให้ลูกจ้างมีโอกาสมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ง่ายขึ้น ซึ่งเท่ากับว่าการจัดสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

วงเงินกู้สวัสดิการที่อยู่อาศัยกับรายได้บุคคล

จากตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบจำนวนเงินกู้กับรายได้บุคคลต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 19,999 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนมากที่สุดร้อยละ 51.2 โดยเป็นการใช้วงเงินกู้อยู่ในช่วง 500,000-699,999 บาท และมากกว่า 999,999 บาท เป็นในสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 24.4 รองลงไปเป็นกลุ่มที่มีรายได้ 15,000-19,999 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนร้อยละ 23.8 โดยเป็นการใช้วงเงินกู้อยู่ในช่วง 500,000-699,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.1 และกลุ่มที่มีรายได้ 10,000-14,999 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนร้อยละ 15.0 โดยเป็นการใช้วงเงินกู้อยู่ในช่วง 300,000-499,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.6

จากการเปรียบเทียบวงเงินกู้กับรายได้บุคคลต่อเดือนแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนสูงเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการซื้อที่อยู่อาศัยมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่าตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 วงเงินกู้สวัสดิการที่อยู่อาศัยกับรายได้บุคคล

จำนวน เงิน	รายได้บุคคลต่อเดือน							
	5,000-9,999		10,000-14,999		15,000-19,999		มากกว่า 19,999	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 300,000	2	14.3	2	3.9	-	-	2	22.2
300,000-499,999	2	14.3	13	25.5	-	-	6	66.7
500,000-699,999	3	21.4	16	31.3	2	66.7	-	-
700,000-899,999	1	7.1	10	19.6	-	-	1	11.1
90,000-999,999	1	7.1	6	11.7	-	-	-	-
มากกว่า 999,999	5	35.7	4	7.8	1	33.3	-	-
รวม	14	100.0	51	100.0	3	100.0	9	100.0

ระยะเวลากู้กับรายได้บุคคลต่อเดือน

จากตารางที่ 4.17 ในการเปรียบเทียบระยะเวลาในการกู้เงินกับรายได้บุคคลของกลุ่มตัวอย่างปรากฏว่า กลุ่มที่มีรายได้สูงคือมากกว่า 19,999 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ใช้ระยะกู้เงิน 15 และ 20 ปี คิดเป็นสัดส่วนที่เท่ากับ ร้อยละ 31.7 รองลงไปคือกลุ่มที่มีรายได้ 15,000-19,999 บาทต่อเดือน ใช้ระยะเวลากู้ส่วนใหญ่ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.3 และกลุ่มที่มีรายได้ 10,000-14,999 บาทต่อเดือน ใช้ระยะเวลากู้ส่วนใหญ่ 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.0

จากข้อมูลพบว่า ทุกกลุ่มรายได้ใช้ระยะเวลาในการกู้ 20 และ 25 ปีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งไม่แตกต่างกับการกู้เงินของบุคคลทั่วไป ซึ่งแสดงว่าการได้รับสวัสดิการเงินกู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระยะเวลากู้ แต่กลุ่มที่มีรายได้สูงมีแนวโน้มในการใช้ระยะเวลากู้น้อยกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ

ตารางที่ 4.17 วงเงินกู้สวัสดิการที่อยู่อาศัยกับรายได้บุคคล

ระยะเวลา กู้	รายได้บุคคลต่อเดือน							
	5,000-9,999		10,000-14,999		15,000-19,999		มากกว่า 19,999	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5	1	12.5	-	-	1	5.89	-	-
10	1	12.5	-	-	2	11.7	4	9.7
15	1	12.5	2	20.0	6	35.3	13	31.7
20	3	37.5	3	30.0	5	29.4	13	31.7
25	2	25.0	5	50.0	3	17.6	11	26.8
รวม	8	100.0	10	100.0	17	100.0	41	100.0

ความคาดหวังจากสวัสดิการเงินกู้ของลูกจ้าง

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความคาดหวังจากสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยนั้น กลุ่มตัวอย่างนั้นมีความคาดหวัง ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือ ต้องการได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่ากู้เงินจากสถาบันการเงินอื่น ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยและมีโอกาสมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ง่ายขึ้น คิดเป็นร้อยละ 35.0, 33.7 และ 31.3 ตามลำดับ

เนื่องจากความคาดหวังทั้ง 3 ข้อเป็นสิ่งที่ก่อประโยชน์แก่ลูกจ้างทั้งสิ้น ซึ่งเห็นว่าเป็นความคาดหวังที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยด้วย

ตารางที่ 4.18 ความคาดหวังที่ได้จากสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของลูกจ้าง

ความคาดหวัง	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่ากู้จากสถาบันการเงินอื่น	28	35.0
ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย	27	33.7
มีโอกาสได้ที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง	25	31.3
รวม	80	100.0

4.3.2 ประโยชน์ของสวัสดิการการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย

ผลประโยชน์ของสวัสดิการการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย

จากตารางที่ 4.19 กล่าวถึงผลประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการกู้เงินจากสวัสดิการการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งปรากฏว่า ผลประโยชน์ ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากการใช้สวัสดิการการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยอันดับ 1 คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าบุคคลทั่วไปโดยมีค่าน้ำหนัก 6.74 อันดับ 2 คือ การได้รับการกำหนดมูลค่าหลักประกันสูงกว่าบุคคลทั่วไป มีค่าน้ำหนัก 5.91 อันดับ 3 คือ ความรวดเร็วในขั้นตอนการอนุมัติเงินกู้มีค่าน้ำหนัก 2.89

จากการที่กลุ่มตัวอย่างได้รับอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าบุคคลทั่วไปนั้น เป็นสิ่งจูงใจให้กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้สวัสดิการได้มากเป็นอันดับ 1 ซึ่งหมายถึงกลุ่มตัวอย่างสามารถซื้อที่อยู่อาศัยได้ถูกลง ส่วนอันดับ 2 การกำหนดมูลค่าหลักประกันสูงกว่าบุคคลทั่วไปนั้น ซึ่งคนทั่วไปจะได้รับการกำหนดมูลค่าหลักประกันประมาณ 70-80% แต่สำหรับสวัสดิการการเงินกู้ฯ จะได้รับการกำหนดสูงถึง 90% ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจอีกข้อหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญ ทำให้มีโอกาสในการซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ง่ายขึ้น และเลือกขนาดที่อยู่อาศัยได้มากขึ้นตามความต้องการด้วย และอันดับ 3 มีขั้นตอนการอนุมัติที่รวดเร็วนั้น มีผลต่อการทำงานของกลุ่มตัวอย่างมาก ซึ่งในการติดต่อกู้เงินนั้น หากใช้เวลาในการอนุมัติสั้นเท่าใด การทำงานเพื่อดำเนินการกู้เงินของกลุ่มตัวอย่างก็จะน้อยลงด้วยเช่นกัน ซึ่งส่งผลในแง่การประเมินผลงานของลูกจ้าง ถ้าผลงานน้อยก็จะได้รับเงินพิเศษในรูปเงินโบนัส หรือการเพิ่มขึ้นของเงินเดือนตามที่นายจ้างกำหนดไว้

ตารางที่ 4.19 ผลประโยชน์ของสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยที่ลูกจ้างได้รับ

ปัจจัย	ลำดับความสำคัญ									ค่าน้ำหนัก	อันดับ
	1	2	3	4	5	6	7	0	รวม		
ได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าบุคคลทั่วไป	70	7	-	1	1	-	-	1	80	6.74	1
ได้รับมูลค่าหลักประกันสูงกว่าบุคคลทั่วไป	4	14	12	10	3	2	-	35	80	5.91	2
มีขั้นตอนการอนุมัติเงินกู้ที่รวดเร็ว	4	15	16	3	7	-	-	35	80	2.89	3
ได้รับสิทธิยกเว้นค่าธรรมเนียมค่าขอต่างๆ	-	6	5	11	2	11	1	44	80	1.67	4
การได้ถอนเงิน	2	4	3	6	12	8	1	44	80	1.63	5
สามารถขอเพิ่มวงเงินกู้ได้	-	2	5	5	9	11	2	46	80	1.35	6
อื่นๆ	2	2	1	-	-	-	3	72	80	0.43	7

นอกจากประโยชน์ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับโดยตรงจากสิทธิพิเศษจากสวัสดิการแล้ว ผลจากสวัสดิการฯ ยังส่งผลให้ด้านประสิทธิภาพการทำงานด้วย

ก. ด้านประสิทธิภาพต่อการทำงานของลูกจ้าง

จากตารางที่ 4.20 ประสิทธิภาพในการทำงานของลูกจ้างพบว่า ร้อยละ 61.3 ยังคงทำงานเหมือนเดิมเพราะเชื่อมั่นว่าทำงานดีอยู่แล้ว และร้อยละ 37.5 ต้องการงานให้หนักขึ้นเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

จากข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่า สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยไม่มีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของลูกจ้าง แต่ลูกจ้างบางส่วนต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานโดยการ

ทำงานให้มากขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลจากการที่ลูกจ้างมีภาระในการผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยจึงต้องการความก้าวหน้าอันหมายถึงจะมีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่อที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 4.20 ประสิทธิภาพต่อการทำงานของลูกจ้างในโครงการสวัสดิการเงินกู้

ประสิทธิภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เปลี่ยนแปลงเพราะทำงานคืออยู่แล้ว	49	61.3
ต้องการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่	30	37.5
อื่นๆ	1	1.2
รวม	80	100.0

ข. ด้านทัศนคติของผู้ประกอบการต่อประสิทธิภาพของลูกจ้าง

จากตารางที่ 4.21 ผู้ประกอบการให้ความเห็นว่ากลุ่มลูกจ้างที่ได้รับสวัสดิการฯ มีทัศนคติที่ดีต่อผู้ประกอบการ โดยมีความเชื่อมั่นและภักดีต่อนายจ้างสูง คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงไปมีการทำงานที่นานกว่า ผู้ที่ไม่ได้รับสวัสดิการฯคือเชื่อว่าจะมีอายุงานเฉลี่ยสูงกว่า ผู้ที่ไม่ได้รับสวัสดิการฯ ร้อยละ 75.0 และปัญหาเรื่องขาดลา มาสายน้อยกว่าด้วยเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 4.21 ทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีต่อลูกจ้างที่ได้รับสวัสดิการเงินกู้

ทัศนคติของผู้ประกอบการต่อลูกจ้าง	จำนวน	ร้อยละ
มีความเชื่อมั่นและภักดีต่อนายจ้างสูง	4	100.0
มีอายุงานเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับสวัสดิการฯ	3	75.0
ปัญหาขาด-ลางานน้อยกว่า	2	50.0
รวม	80	100.0

จากข้อมูลดังกล่าวสวัสดิการการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยถือได้ว่าเป็นสิ่งจูงใจที่สามารถรักษา ลูกจ้างให้ทำงานกับผู้ประกอบการได้เป็นอย่างดี

4.4 สวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย

การจัดสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่อยู่อาศัยให้กับพนักงาน หมายถึง การให้สวัสดิการแก่ ลูกจ้าง โดยนายจ้างมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ลูกจ้างเช่าที่อยู่อาศัยใกล้กับโรงงานและช่วยแบ่งเบาภาระ ค่าใช้จ่ายในเรื่องที่อยู่อาศัยให้กับลูกจ้างบางส่วน หลักเกณฑ์ในการพิจารณาจำนวนเงินช่วยเหลือ เป็นค่าเช่าที่พักอาศัยนั้น นายจ้างจะพิจารณาจากระดับของการปฏิบัติงานของลูกจ้าง โดยแบ่งการ พิจารณาเป็น 2 ระดับคือ

- ระดับปฏิบัติการ
- ระดับบริหาร

ตารางที่ 4.22 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย

โรงงาน	จำนวนเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย (บาท)	
	ระดับปฏิบัติการ	ระดับบริหาร
โรมอพอลโล	300 - 600	600
แคนนอน	-	600
โอกิ	-	1,200 - 2,000

จำนวนเงินที่ผู้ประกอบการช่วยเหลือเป็นค่าเช่าที่อยู่อาศัยจากโรงงานที่สำรวจ พบว่า โรงงานแคนนอนและ โอกิจะมีการพิจารณาการให้สวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยเฉพาะในระดับบริหาร เท่านั้น โดยโรงงานแคนนอนจะพิจารณาเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยเป็นจำนวนเงิน 600 บาท และโรงงานโอกิจะพิจารณาจำนวนเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยตั้งแต่ 1,200 ถึง 2,000 บาท ส่วนโรงงาน โรม อพอลโล จะพิจารณาจำนวนเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยทั้งใน

ระดับปฏิบัติการและระดับบริหาร โดยในระดับปฏิบัติการจะพิจารณาเงินช่วยเหลือแก่ลูกจ้างตั้งแต่ 300 ถึง 600 บาท และจะพิจารณาให้กับลูกจ้างในระดับบริหารในจำนวนเงิน 600 บาท

4.4.1 ด้านผู้ประกอบการ

ทัศนะของผู้ประกอบการต่อการจัดสวัสดิการเงินช่วยค่าที่อยู่อาศัย

ทัศนะของผู้ประกอบการหรือนายจ้างจากการสำรวจโรงงานที่มีการจัดสวัสดิการเงินช่วยเหลืค่าเช่าที่อยู่อาศัย จำนวน 3 โรงงาน พบว่า มีข้อคิดเห็นต่อรูปแบบการจัด สวัสดิการเงินช่วยค่าที่อยู่อาศัย ดังนี้คือ (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 ทัศนะในการให้เงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย

เหตุผล (n=3)	จำนวน (โรงงาน)
เหมาะสม	2
ไม่เหมาะสม	-
อื่นๆ	1

พบว่า มีจำนวน 2 โรงงาน คือ โรงงานแคนนอนและโรงงานโอกิ ที่นายจ้างเห็นว่าการช่วยเหลือค่าเช่าที่อยู่อาศัยมีความเหมาะสมกับลูกจ้าง โดยให้เหตุผลสำคัญว่าเป็นการแบ่งเบาภาระในเรื่องที่อยู่อาศัยให้กับลูกจ้างและจำนวนเงินที่พิจารณานั้นมีความเหมาะสมคืออยู่แล้ว เพราะเป็นค่าเฉลี่ยของค่าเช่าที่อยู่อาศัยที่ได้มีการเก็บรวบรวมไว้

ส่วนโรงงาน โรมอพอลโต นายจ้างได้ให้ทัศนะในการพิจารณาการจัดสวัสดิการเป็นเงินค่าเช่าที่อยู่อาศัยในลักษณะอื่นๆ โดยให้ข้อคิดเห็นว่า การให้เงินช่วยเหลือค่าเช่าที่อยู่อาศัยมีความเหมาะสมคืออยู่แล้ว แต่การพิจารณาการให้สวัสดิการอาจจะมีการปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น สภาพเศรษฐกิจและการแข่งขันด้านแรงงาน เป็นต้น

จำนวนเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยแก่ลูกจ้าง

จำนวนเงินช่วยเหลือที่ลูกจ้างได้รับจากนายจ้าง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 36.0 จะได้รับเงินช่วยเหลือจากนายจ้างเป็นค่าเช่าที่อยู่อาศัย จำนวน 600 บาท รองลงมาที่ลูกจ้างได้รับมากเป็นอันดับสองคือ จำนวน 1,200 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.5 (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 จำนวนเงินช่วยเหลือที่กลุ่มลูกจ้างได้รับ

จำนวนเงิน	จำนวน	ร้อยละ
300	11	13.0
500	10	11.7
600	31	36.0
1,000	4	4.7
1,200	20	23.5
1,500	9	10.5
2,000	1	1.2
รวม	85	100

จำนวนเงินช่วยเหลือกับระดับลูกจ้าง โดยพิจารณาแยกประเภทตามระดับการทำงานของพนักงาน จากตารางที่ 4.25 พบว่า ในส่วนของระดับปฏิบัติงานจะได้รับเงินเป็น จะได้รับเงินช่วยเหลือในด้านที่อยู่อาศัยไม่เกิน 600 บาท โดยที่ส่วนใหญ่จะได้รับเป็นจำนวนเงิน 600 บาท (ร้อยละ 62.5) ส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 37.5) ที่ได้รับเงินช่วยค่าที่อยู่อาศัยน้อยกว่า 600 บาท ส่วนในระดับบริหาร ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 58.6) จะได้รับสวัสดิการเป็นเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย เป็นจำนวนเงิน 1,200 บาท และพบเห็นลักษณะการกระจายตัวของข้อมูลในด้านจำนวนเงินช่วยเหลือเป็นค่าเช่าที่อยู่อาศัยค่อนข้างสูง โดยมีการกระจายตัวของจำนวนเงิน ตั้งแต่ 500 บาท จนถึง 2,000 บาท (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบจำนวนเงินช่วยเหลือค่าเช่ากับระดับของพนักงาน

จำนวนเงิน(บาท)	ระดับปฏิบัติการ		ระดับบริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
300	11	19.6	-	-
500	10	17.8	1	3.4
600	35	62.5	3	5.4
1,000	-	-	2	6.9
1,200	-	-	17	58.6
1,500	-	-	5	17.2
2,000	-	-	1	3.4
รวม	56	100.0	29	100.0

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินช่วยเหลือที่ได้รับกับรายได้บุคคลต่อเดือน

จากตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินช่วยเหลือที่ได้รับกับรายได้บุคคลต่อเดือน ปรากฏว่ากลุ่มลูกจ้างที่มีรายได้ 5,000-9,000 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่ได้รับเงินช่วยเหลือมากที่สุด ร้อยละ 42.4 โดยจำนวนเงินช่วยเหลือที่ได้รับส่วนใหญ่คือ 1,200 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.4 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยกับค่าเฉลี่ยของช่วงเงินเดือน พบว่า เป็นสัดส่วนร้อยละ 16.0 ของรายได้บุคคลต่อเดือน รองลงไปกลุ่มที่มีรายได้ 10,000-14,999 บาทต่อเดือน ได้รับเงินช่วยเหลือ ร้อยละ 35.3 โดยจำนวนเงินช่วยเหลือที่ได้รับส่วนใหญ่คือ 600 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.4 และเมื่อนำจำนวนเงินช่วยเหลือมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของช่วงเงินเดือน พบว่า อยู่ในสัดส่วนร้อยละ 4.8 ของรายได้บุคคลต่อเดือน

จากข้อมูลพบว่า ผู้ประกอบการจะพิจารณาให้เงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยจากรายได้ของลูกจ้าง โดยผู้ที่มีรายได้น้อยจะได้รับการพิจารณาเงินช่วยเหลือที่อยู่อาศัยมากกว่ากลุ่มที่มีราย

ได้สูง เนื่องจากพิจารณาว่า ผู้ที่มีรายได้สูงมีความสามารถรับภาระค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัยได้มากกว่า (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินช่วยเหลือที่ได้รับกับรายได้บุคคลต่อเดือน

จำนวน เงิน (บาท)	รายได้บุคคลต่อเดือน									
	5,000-9,999		10,000-14,999		15,000-19,999		มากกว่า 19,999		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
300	1	2.8	7	23.3	1	10.0	2	22.2	11	12.9
500	5	13.9	2	6.7	2	20.0	1	11.1	10	11.8
600	7	19.4	13	43.3	6	60.0	5	55.6	31	36.5
1,000	3	8.3	1	3.3	-	-	-	-	4	4.7
1,200	16	44.4	4	13.3	-	-	-	-	20	23.5
1,500	4	11.1	2	6.7	1	10.0	1	11.1	8	9.4
2,000	-	-	1	3.3	-	-	-	-	1	1.2
รวม	36	42.4	30	35.3	10	11.8	9	10.6	85	100.0

4.4.2 ด้านลูกจ้าง

ความต้องการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย

จากตารางที่ 4.27 ความต้องการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย พบว่า ส่วนใหญ่ลูกจ้างระดับปฏิบัติการต้องการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย จำนวน 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงไปลูกจ้างต้องการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยจำนวน 1,000 บาทและ 1,500 บาท ในอัตราส่วนที่เท่ากันคือร้อยละ 22.9 และในกลุ่มลูกจ้างระดับบริหาร ต้องการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยเพิ่มขึ้นเป็น 2,500 บาทเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 54.5

จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ลูกจ้างต้องการได้รับเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยเพิ่มขึ้น เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยให้ได้มากที่สุด

ตารางที่ 4.27 ความต้องการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย

จำนวนเงินที่เหมาะสม	ระดับปฏิบัติการ		ระดับบริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1,000	17	22.9	-	-
1,200	8	10.8	-	-
1,500	17	22.9	2	18.2
2,000	18	24.3	3	27.3
2,500	14	18.9	6	54.5
รวม	74	100.0	11	100.0

จำนวนเงินช่วยเหลือที่ได้รับกับรายได้ต่อเดือน

จากตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินช่วยเหลือที่ลูกจ้างต้องการกับรายได้บุคคลต่อเดือน ปรากฏว่ากลุ่มลูกจ้างที่มีรายได้ 5,000-9,999 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่ได้รับเงินช่วยเหลือเพิ่มขึ้นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.4 โดยจำนวนเงินช่วยเหลือที่ต้องการส่วนใหญ่คือ 1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเมื่อนำจำนวนเงินช่วยเหลือมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของช่วงเงินเดือนปรากฏว่า อยู่ในสัดส่วนร้อยละ 20.0 ของรายได้บุคคลต่อเดือน รองลงไปกลุ่มที่มีรายได้ 10,000-14,999 บาทต่อเดือน ต้องการเงินช่วยเหลือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 35.3 โดยจำนวนเงินช่วยเหลือที่ต้องการส่วนใหญ่คือ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.7 และเมื่อนำจำนวนเงินช่วยเหลือมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของช่วงเงินเดือนปรากฏว่า อยู่ในสัดส่วนร้อยละ 8.0 ของรายได้บุคคลต่อเดือน

จากข้อมูลพบว่า ลูกจ้างที่มีรายได้น้อยมีความต้องการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยเพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ที่มีรายได้สูง

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินช่วยเหลือที่ต้องการกับรายได้บุคคลต่อเดือน

จำนวน เงิน (บาท)	รายได้บุคคลต่อเดือน									
	5,000-9,999		10,000-14,999		15,000-19,999		มากกว่า 19,999		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1,000	4	11.1	11	36.7	1	10.0	1	11.1	17	20.0
1,200	2	5.6	3	10.0	1	10.0	2		8	9.4
1,500	12	33.3	5	16.7	2	20.0	-	-	19	22.4
2,000	10	27.8	7	23.3	2	20.0	2	22.2	21	24.7
2,500	8	22.2	4	13.3	4	40.0	4	44.4	20	23.5
รวม	36	42.4	30	35.3	10	11.8	9	10.6	85	100

ประเภทอาคารที่ถูกจ้างเช่า

จากตารางที่ 4.29 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เช่าที่พักอาศัยประเภท อพาร์ทเมนต์ คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงไปเช่าบ้านเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 29.4 และเช่าทาวน์เฮ้าส์ คิดเป็นร้อยละ 17.6

จากข้อมูลพบว่า อพาร์ทเมนต์ เป็นอาคารที่ถูกจ้างนิยมเช่าพักอาศัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีความสะดวกในการอยู่อาศัยและไม่ต้องมีภาระการดูแลรักษามากนัก

ตารางที่ 4.29 ประเภทอาคารที่กลุ่มตัวอย่างเช่า

ประเภทของอาคาร	จำนวน	ร้อยละ
อพาร์ทเมนต์	31	36.6
บ้านเดี่ยว	25	29.4
ทาวน์เฮ้าส์	15	17.6
อาคารชุด	7	8.2
อื่นๆ	7	8.2
รวม	85	100.0

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทอาคารที่เช่ากับรายได้บุคคลต่อเดือน

จากตารางที่ 4.30 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทอาคารที่เช่ากับรายได้บุคคลต่อเดือน ปรากฏว่ากลุ่มที่เช่าอพาร์ทเมนท์ เป็นกลุ่มที่มีรายได้ 10,000-14,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.9 กลุ่มที่เช่าบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮ้าส์ เป็นกลุ่มที่มีรายได้ อยู่ในช่วง 5,000-9,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 48 และ 46.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทอาคารที่เช่ากับรายได้บุคคลต่อเดือน

ประเภทอาคาร	รายได้บุคคลต่อเดือน							
	5,000-9,999		10,000-14,999		15,000-19,999		มากกว่า 19,999	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	12	33.3	6	20.0	4	40.0	3	33.3
ทาวน์เฮ้าส์	7	19.4	5	16.7	1	10.0	2	22.2
อาคารชุด	-	-	5	16.7	1	10.0	1	11.1
อพาร์ทเมนท์	11	30.5	13	43.3	4	40.0	3	33.3
อื่นๆ	6	16.7	1	3.3	-	-	-	-
รวม	36	100.0	30	100.0	10	100.0	9	100.0

จากข้อมูลพบว่า การเช่าอพาร์ทเมนท์เป็นประเภทอาคารที่มีความนิยมและมีความสะดวกมากที่สุด โดยผู้ที่มีรายได้ 10,000-14,999 บาท นั้นสามารถเช่าได้มากกว่ากลุ่มรายได้อื่น ซึ่งราคาค่าเช่าอพาร์ทเมนท์ในพื้นที่ที่มีราคา อยู่ในช่วง 2,000-2,500 บาท เมื่อมีการเช่ารวมกัน 2 คน และเฉลี่ยค่าเช่ากันแล้วแต่ละคนจะเสียค่าเช่าคนละ 1,000-1,250 บาทเท่านั้น ซึ่งสามารถแบ่งเบาราคาได้ประมาณร้อยละ 50.0 เนื่องจากลูกจ้างส่วนใหญ่ได้รับเงินช่วยเหลือ 600 บาทต่อคน

ประเภทที่อยู่อาศัยที่เข้ากับจำนวนสมาชิกที่พักอาศัยร่วมกัน

จากตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทที่อยู่อาศัยกับสมาชิกที่ร่วมพักอาศัย ปรากฏว่า ในอพาร์ทเมนท์ซึ่งมีคนพักอาศัยมากที่สุด มีสมาชิกที่ร่วมพักอาศัยมากที่สุดคือ สมาชิกครอบครัว และพักอาศัยคนเดียวในสัดส่วนที่เท่ากันคือ 32.3 รองลงไปเป็นการพักอาศัยกับเพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 29.0 สำหรับในบ้านเดี่ยวซึ่งมีจำนวนคนพักอาศัยเป็นอันดับรองลงมา มีสมาชิกที่ร่วมพักอาศัยมากที่สุดคือ สมาชิกครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 96.0 และในทาวน์เฮ้าส์ซึ่งมีจำนวนคนพักอาศัยเป็นอันดับ 3 เป็นการพักอาศัยร่วมกับสมาชิกครอบครัวมากที่สุดร้อยละ 86.7

จากข้อมูลที่พบ ประเภทที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับสมาชิกที่ร่วมพักอาศัย กล่าวคือส่วนใหญ่ พักอาศัยร่วมกับสมาชิกครอบครัว โดยเฉพาะบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮ้าส์

ตารางที่ 4.31 ประเภทที่อยู่อาศัยที่เข้ากับจำนวนสมาชิกที่พักอาศัยร่วมกัน

ประเภทที่อยู่อาศัย	จำนวนคนพักอาศัย									
	1 คน		2 คน		3-4 คน		มากกว่า 4 คน		ไม่ระบุ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	-	-	6	19.2	8	38.0	10	66.0	1	50.0
ทาวน์เฮ้าส์	-	-	6	19.2	4	19.0	4	26.4	1	50.0
อาคารชุด	3	23.0	3	9.6	1	4.7	-	-	-	-
อพาร์ทเมนท์	10	77.0	13	41.6	8	38.3	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	6	19.2	-	-	1	6.6	-	-
รวม	13	100.0	31	100.0	21	100.0	15	100.0	2	100.0

ประเภทที่อยู่อาศัยที่เข้ากับประเภทของสมาชิกที่พักอาศัย

จากตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทอาคารกับจำนวนคนพักอาศัย ปรากฏว่า ในประเภทอพาร์ทเมนท์ มีจำนวนคนร่วมพักอาศัย 2 คนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.9

สำหรับในบ้านเดี่ยว มีจำนวนคนร่วมพักอาศัยมากกว่า 4 คนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0 และในทาวน์เฮ้าส์ มีจำนวนคนร่วมพักอาศัย 2 คนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0 และจำนวนคนพักอาศัย 3-4 คนและมากกว่า 4 คน ในสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 26

ตารางที่ 4.32 ประเภทที่อยู่อาศัยที่เข้ากับประเภทของสมาชิกที่พักอาศัย

ประเภทที่อยู่อาศัย	สมาชิกที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน							
	เพื่อนร่วมงาน		สมาชิกครอบครัว		พักคนเดียว		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	1	7.6	24	43.6	-	-	-	-
ทาวน์เฮ้าส์	1	7.6	13	23.6	1	7.1	-	-
อาคารชุด	2	15.4	3	5.5	1	7.1	1	33.3
อพาร์ทเมนท์	9	69.2	10	18.2	10	71.4	2	66.7
อื่นๆ	-	-	5	9.0	2	14.3	-	-
รวม	13	100.0	55	100.0	14	100.0	3	100.0

จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่าประเภทอาคารมีความสัมพันธ์กับจำนวนคนพักอาศัยกล่าวคือ อพาร์ทเมนท์มีคนพักอาศัย 2 คนมากที่สุดมีความเหมาะสมตามขนาดของพื้นที่พักอาศัย, บ้านเดี่ยวมีคนพักอาศัยมากกว่า 4 คน โดยสอดคล้องกับตารางที่ 3.28 ที่เป็นการพักอาศัยร่วมกับสมาชิกครอบครัว

4.4.3 ประโยชน์ของสวัสดิการที่อยู่อาศัยประเภทสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย

ด้านลูกจ้าง

ก. ประโยชน์ที่ได้รับ

จากตารางที่ 4.33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับประโยชน์จากเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย ตามลำดับความสำคัญดังนี้คือ อันดับ 1 การช่วยลดค่าใช้จ่ายเรื่องที่อยู่อาศัย มีค่าน้ำหนัก

2.71 อันดับ 2 สะดวกในการเดินทางมาทำงาน มีค่าน้ำหนัก 2.63 และอันดับ 3 ช่วยให้ไม่อ่อนเพลียจากการเดินทางไปทำงาน มีค่าน้ำหนัก 1.49

จากข้อมูลข้างต้น ความสำคัญอันดับ 1 ลดภาระค่าใช้จ่ายเรื่องที่อยู่อาศัย ซึ่งมีความสอดคล้องกับลักษณะการพักอาศัยในตารางที่ 4.36 คือสามารถเฉลี่ยค่าเช่าได้ อันดับ 2 มีผลต่อการเดินทางมาทำงานของลูกจ้างมาก เนื่องจากสามารถเช่าที่พักอาศัยใกล้โรงงานและสามารถขึ้นรถรับส่งของโรงงานได้อีกด้วย และอันดับ 3 ไม่อ่อนเพลียจากการเดินทาง ซึ่งหมายถึงการเดินทางทั้งไปและกลับจากการทำงานจึงสามารถทำงานได้เต็มที่และไม่เกิดอุบัติเหตุจากความอ่อนเพลียด้วย

ตารางที่ 4.33 ประโยชน์ของสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยค้ำลูกจ้าง

ผลประโยชน์ที่ได้รับ	ลำดับความสำคัญ					รวม	ค่าน้ำหนัก	อันดับ
	1	2	3	4	0			
ลดภาระค่าใช้จ่ายเรื่องที่อยู่อาศัย	42	11	7	16	9	85	2.71	1
สะดวกในการเดินทางมาทำงาน	33	25	6	5	16	85	2.63	2
ไม่อ่อนเพลียจากการเดินทาง	3	14	27	19	22	85	1.49	3
มีเวลาพักผ่อนมากขึ้น	4	14	23	20	24	85	1.45	4
อื่นๆ	2	-	1	-	82	85	0.12	5

ข. การลดระยะเวลาการเดินทางมาทำงาน

จากตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบระยะทางจากที่อยู่อาศัยเดิมกับที่อยู่อาศัยที่เช่าปรากฏว่าในระยะทางน้อยกว่า 3 กม. เป็นระยะทางจากที่อยู่อาศัยที่เช่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงไปคือระยะทาง 6-10 กม. คิดเป็นร้อยละ 17.6

จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่า กลุ่มลูกจ้างมีการเคลื่อนย้ายที่อยู่อาศัยมาเช่าที่พักอาศัยใกล้กับโรงงานมากขึ้นและยังชี้ให้เห็นถึงความเหมาะสมของการให้สวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยอีกด้วย

ตารางที่ 4.34 การเดินทางมาทำงาน

ระยะทาง (กม.)	ระยะทางจากที่อยู่อาศัยเดิม		ระยะทางจากที่อยู่อาศัยที่เช่า	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3	-	-	35	41.2
3 – 5	-	-	9	10.9
6 – 10	-	-	15	17.6
11 – 20	-	-	12	14.1
21 – 30	-	-	10	11.7
31 – 40	19	22.3	-	-
มากกว่า 40	66	77.7	-	-
ไม่ระบุระยะทาง	-	-	4	4.7
รวม	85	100.0	85	100.0

ด้านผู้ประกอบการ

ก. ผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของลูกจ้าง

จากตารางที่ 4.35 ผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของลูกจ้างมีผลในด้านจิตใจมากโดยเป็นการช่วยสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 91.8 รองลงไปลูกจ้าง มีความต้องการที่จะทำงานอย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 30.6

ซึ่งจากข้อมูลแสดงว่าการจัดสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัยมีผลในด้านจิตใจต่อลูกจ้างเป็นอันมาก ซึ่งจำเป็นต่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของลูกจ้างด้วย

ตารางที่ 4.35 การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของลูกจ้าง

ประสิทธิภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่	26	23.6
ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน	78	70.9
อื่นๆ	6	5.4

ข. ทักษะของผู้ประกอบการต่อการทำงานของลูกจ้าง

จากตารางที่ 4.36 ทักษะของผู้ประกอบการที่มีต่อการทำงานของลูกจ้าง ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกับผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของลูกจ้าง กล่าวคือผู้ประกอบการมีทักษะว่าลูกจ้างมีขวัญและกำลังใจในการทำงานและการที่ลูกจ้างอยู่อาศัยใกล้โรงงานทำให้มีความสะดวกต่อการเดินทางมาทำงาน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ซึ่งเป็นผลดีต่อการทำงานของลูกจ้าง

ตารางที่ 4.36 ทักษะของผู้ประกอบการต่อการทำงานของลูกจ้าง

ผลของสวัสดิการ (n=3)	จำนวน
ลูกจ้างมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน	2
ลูกจ้างอาศัยอยู่ใกล้ที่ทำงานทำให้สะดวกต่อการเดินทาง	2

4.5 สวัสดิการหอพัก

ความหมาย สวัสดิการหอพัก หมายถึง การดำเนินการจัดหาที่พักอาศัยในรูปแบบการจัดอาคารที่พักอาศัย เป็นการเช่าจากเอกชนเพื่อให้ลูกจ้างได้อยู่อาศัย โดยลูกจ้างเสียค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยหรือไม่เสียค่าใช้จ่าย

ผู้ประกอบการมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดหาที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างที่มีภูมิลำเนาอยู่ไกลจากโรงงานมาก เพื่อให้ลูกจ้างได้มีที่พักอาศัยใกล้โรงงานและสะดวกในการเดินทางมาทำงาน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายเรื่องรถรับส่ง และมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและประสิทธิภาพในการผลิตของโรงงาน หลักเกณฑ์ในการให้สวัสดิการหอพักของโรงงานต่างๆ มีดังนี้คือ

ตารางที่ 4.37 หลักเกณฑ์ในการให้สวัสดิการหอพัก

หลักเกณฑ์ในการให้สวัสดิการหอพัก	โรม อพอลโล	แคนนอน	ชันโย
1. จัดให้ลูกจ้างทุกระดับ	●	-	-
2. ผู้ประกอบการตกลงจะจัดที่พักให้	-	●	-
3. จัดให้ลูกจ้างที่ไม่สามารถเดินทางไปกลับได้	-	-	●

4.5.1 ทัศนคติของผู้ประกอบการ

ลักษณะทั่วไปของการจัดสวัสดิการหอพัก

ก. ลักษณะทางกายภาพ

จากตารางที่ 4.38 ลักษณะทั่วไปของอาคารหอพักผู้ประกอบการให้ข้อมูลตรงกัน ทั้ง 3 โรงงานคือ เป็นแฟลต/อพาร์ทเมนท์ มีความสูง 5 ชั้น เป็นอาคารที่สร้างอยู่นอกโรงงานแต่อยู่ใกล้โรงงาน มีระยะทางระหว่าง 1-4 กม. และอาคารหอพักเหล่านี้ ผู้ประกอบการเช่าจากเอกชนทั้งสิ้น ไม่มีการสร้างขึ้นเองเลย

จากลักษณะทั่วไปของอาคารหอพัก พบว่ามีความแตกต่างจากลักษณะหอพักของกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ ที่ประภาศรี จิตพัฒน์ ไพบูลย์ ทำการวิจัยไว้ว่า “มีลักษณะเป็นบ้านเรือนแถวไม้ 2 ชั้น สถาปัตยกรรมและมีขนาด

ตารางที่ 4.38 ลักษณะของหอพัก

ลักษณะทั่วไป (n=3)	จำนวน	ร้อยละ
1. แฟลตหรืออพาร์ทเมนท์ สูง 5 ชั้น	3	100.0
2. อยู่นอกโรงงานแต่อยู่ใกล้โรงงาน	3	100.0
2.1 ระยะทาง น้อยกว่า 1 กม.	2	66.7
2.2 ระยะทาง 3-4 กม.	1	33.3
3. เป็นการเช่าจากเอกชน	3	100.0

ข. สิ่งอำนวยความสะดวก

จากตารางที่ 4.39 สิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารหอพัก พบว่า ผู้ประกอบการได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ลูกจ้าง คือ จัดให้มี เฟอร์นิเจอร์ เช่น เตียง โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น แอร์ พัดลม โทรทัศน์ และการจัดให้มีการดูแลพื้นที่ส่วนกลาง โดยเป็นการจัดให้ครบ 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 100.0 นอกจากนี้ยังมีการเตรียมห้องพยาบาลและรถพยาบาลฉุกเฉินไว้ให้อีกด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4.39 สิ่งอำนวยความสะดวกในหอพัก

สิ่งอำนวยความสะดวก (n=3)	จำนวน	ร้อยละ
ห้องพยาบาล	1	33.3
การทำความสะดวกพื้นที่ส่วนกลาง	3	100.0
รถพยาบาลฉุกเฉิน	1	33.3
เฟอร์นิเจอร์	3	100.0
เครื่องใช้ไฟฟ้า	3	100.0

จากการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ในหอพักมากมายนั้นแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับลูกจ้างเป็นอย่างมาก คือ ต้องการให้อยู่อย่างสุขสบายพร้อมมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วนเป็นการรักษาลูกจ้างไว้ให้นานที่สุด

ค. ค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบการออกให้

จากตารางที่ 4.40 ค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบการออกให้ นั้น ประกอบด้วยค่าเช่า ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ใกล้เคียงกันมาก คือ ค่าเช่า 2,200 บาทต่อห้อง จำนวน 2 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และค่าเช่า 2,300 บาทต่อห้อง จำนวน 1 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.3 นอกจากนี้ยังมีค่าสาธารณูปโภค ซึ่งในส่วนนี้ผู้ประกอบการเป็นผู้รับภาระทั้งหมด

ตารางที่ 4.40 ค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบการช่วยเหลือในการอยู่อาศัยในอาคารหอพัก

ค่าใช้จ่าย (n=3)	จำนวน	ร้อยละ
1. ค่าเช่า		
1.1 2,200	2	66.7
1.2 2,300	1	33.3
2. ค่าสาธารณูปโภค		
2.1 ให้ลูกจ้างออกค่าใช้จ่ายตามที่ใช้จริง	2	66.7
2.2 ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด	1	33.3

ปัญหาและแนวทางการแก้ไขที่ผู้ประกอบการพบ

จากตารางที่ 4.40 ปัญหาในการพักอาศัยที่ผู้ประกอบการพบนั้น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเรื่องการลักขโมย คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนปัญหาในระดับรองลงไปที่มีหลายปัญหาที่มีค่าร้อยละเท่ากันคือ 33.3 ได้แก่ปัญหา การมั่วสุมเสพยาเสพติด, การไม่รักษาความสะอาด, เรื่องผู้สาว และปัญหาการส่งเสียงดังรบกวน

ตารางที่ 4.40 ปัญหาการอยู่อาศัยในหอพักที่ผู้ประกอบการพบ

ปัญหา (n=3)	จำนวน	ร้อยละ
การลักขโมย	2	66.7
การมั่วสุมเสพยาเสพติด	1	33.3
การไม่รักษาความสะอาด	1	33.3
เรื่องผู้สาว	1	33.3
การส่งเสียงดังรบกวน	1	33.3

จากปัญหาที่พบในการพักอาศัยในหอพักนั้น ผู้ประกอบการได้กำหนดแนวทางแก้ไข ปัญหาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่ได้กำหนดระเบียบปฏิบัติในการพักอาศัยในหอพักและจัดให้มีการควบคุม

อย่างเข้มงวด คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงไปได้จัดตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างลูกจ้างและผู้ประกอบการในการดูแลเรื่องการพักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 66.7 และผู้ประกอบการได้จัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยคอยดูแลรักษาทรัพย์สินและพฤติกรรมของลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 33.3 (ตารางที่ 4.41)

ซึ่งจากแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว พบว่าเป็นการดูแลรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยให้กับลูกจ้างโดยส่วนรวม

ตารางที่ 4.41 แนวทางแก้ไขปัญหา

แนวทางแก้ไขปัญหา (n=3)	จำนวน	ร้อยละ
กำหนดระเบียบปฏิบัติและควบคุมอย่างเข้มงวด	3	100.0
จัดตั้งกรรมการร่วมเพื่อดูแลเรื่องการพักอาศัย	2	66.7
จัด รปภ. ควบคุม	1	33.3

4.5.2 การใช้ในสวัสดิการห้องพักของลูกจ้าง

ค่าใช้จ่ายของลูกจ้างที่ใช้สวัสดิการห้องพัก

ค่าใช้จ่ายระหว่างลูกจ้างและผู้ประกอบการ จากตารางที่ 4.42 ค่าใช้จ่ายที่ลูกจ้างออกค่าพักอาศัยในห้องพัก ส่วนใหญ่เสียค่าเช่า ระหว่าง 50-200 บาทต่อคน คิดเป็นร้อยละ 66.6 โดยผู้ประกอบการ 2 ใน 3 เสียค่าเช่าห้องพักให้ลูกจ้างจำนวน 2,200 บาทต่อห้อง สำหรับค่าสาธารณูปโภค เสียค่าใช้จ่ายตามที่ใช้อย่างจริง ร้อยละ 71.5 และผู้ประกอบการ 2 ใน 3 ให้ลูกจ้างออกค่าสาธารณูปโภคตามที่ใช้อย่างจริง

ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของลูกจ้างและผู้ประกอบการ

ลูกจ้าง			ผู้ประกอบการ		
ค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
1. ค่าเช่า			1. ค่าเช่า		
1.1 50-200	96	66.6	1.1 2,200	2	66.7
1.2 400	4	2.8	1.2 2,300	1	33.3
1.3 ไม่เสียค่าใช้จ่าย	44	30.6			
รวม	144	100.0	รวม	3	100.0
2. ค่าสาธารณูปโภค			2. ค่าสาธารณูปโภค		
2.1 เสียค่าใช้จ่ายตามที่ ใช้จริง	103	71.5	2.1 ลูกจ้างเสียค่าใช้จ่าย ตามที่ใช้จริง	2	66.7
2.2 ไม่เสียค่าใช้จ่าย	41	28.5	2.2 ออกค่าใช้จ่ายให้ ลูกจ้างทั้งหมด	1	33.3
รวม	144	100.0	รวม	3	100.0

จากข้อมูลพบว่าค่าใช้จ่ายที่ลูกจ้างออกนั้นมีมูลค่าน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนที่ผู้ประกอบการออกให้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีการดูแลสวัสดิการห้องพักให้กับลูกจ้างเป็นอย่างดี โดยเป็นผู้รับภาระในเรื่องค่าใช้จ่ายเกือบทั้งหมด

ปัญหาที่ลูกจ้างพบ

จากตารางที่ 4.43 ปัญหาที่ลูกจ้างพบจากการอยู่อาศัยในห้องพัก คือปัญหาการส่งเสียงดังรบกวนมีมากเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 72.9 รองลงไปเป็นปัญหาเรื่องการลักขโมย คิดเป็นร้อยละ 45.1 และปัญหาเรื่องการไม่รักษาความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 41.7

ตารางที่ 4.43 ปัญหาของการอยู่อาศัยในอาคารหอพักของลูกจ้าง

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
การส่งเสียงดังรบกวน	105	72.9
การลักขโมย	65	45.1
การไม่รักษาความสะอาด	60	41.7
ปัญหาผู้สาว	30	20.8
การทะเลาะวิวาท	22	15.3
การมั่วสุมเล่นการพนัน	14	9.7
การมั่วสุมเสพยาเสพติด	7	4.9
อื่นๆ	8	5.6

ปัญหาการพักอาศัยของลูกจ้างที่ได้รับสวัสดิการหอพัก พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อมากที่สุดที่พบทั้ง 2 ระดับ คือ ปัญหาการส่งเสียงดังรบกวน (ร้อยละ 33.8) และเมื่อนำเปรียบเทียบในระดับต่างๆ พบว่า ในระดับของลูกจ้างระหว่างระดับปฏิบัติการ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการมั่วสุมเล่นการพนัน (ร้อยละ 45.4) ปัญหาการส่งเสียงดังรบกวน (ร้อยละ 31.0) และปัญหาการลักขโมย (ร้อยละ 24.4) รองลงมาคือ ส่วนในระดับบริหาร ปัญหาพบมากที่สุดคือ ปัญหาการส่งเสียงดังรบกวน (ร้อยละ 33.8) ปัญหาการไม่รักษาความสะอาด (ร้อยละ 19) และปัญหาผู้สาว (ร้อยละ 11.6)

ตารางที่ 4.44 เปรียบเทียบปัญหากับระดับลูกจ้าง

ปัญหา	ระดับปฏิบัติการ		ระดับบริหาร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การส่งเสียงดังรบกวน	75	31.0	30	43.5	105	33.8
การล้าขโมย	59	24.4	6	8.7	65	21.0
การไม่รักษาความสะอาด	46	19.0	14	20.3	60	19.3
ปัญหาผู้สาว	22	9.0	8	11.6	30	9.6
การทะเลาะวิวาท	21	8.7	1	1.5	22	7.1
การมั่วสุมเล่นการพนัน	11	45.4	3	4.4	14	4.5
การมั่วสุมเสพยาเสพติด	4	1.7	3	4.4	7	2.3
อื่นๆ	4	1.7	4	5.8	8	2.6
รวม	242	100.0	69	100.0	311	100.0

จากปัญหาในการพักอาศัยในหอพัก พบว่าระหว่างผู้ประกอบการและลูกจ้างมี ปัญหาเรื่องการลักขโมยตรงกัน แสดงให้เห็นว่าในการอยู่อาศัยนั้นยังขาดการดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน ส่วนปัญหาอื่น ๆ เป็นปัญหาที่พบเนื่องจากการอยู่อาศัยของคนจำนวนมาก มักขาดความรับผิดชอบและรักษาระเบียบวินัย

4.4.3 ผลประโยชน์ของสวัสดิการหอพัก

ก. ผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของลูกจ้าง

จากตารางที่ 4.45 ผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของลูกจ้าง ปรากฏว่าลูกจ้าง มีเวลาพักผ่อนเต็มที่ส่งผลให้มีสมาธิในการทำงานมากขึ้นร้อยละ 92.6 รองลงมาคือลูกจ้างมีความตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 70.6 และถือเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 45.6

ตารางที่ 4.45 ผลประโยชน์ของสวัสดิการหอพัก

ประโยชน์ต่อลูกจ้าง (n=144)	รวม	
	จำนวน	ร้อยละ
ประหยัดค่าใช้จ่ายเรื่องที่อยู่อาศัย	130	90.3
สะดวกไม่ต้องเดินทางไกล	120	83.3
มีเวลาพักผ่อนมากขึ้น	113	78.5
ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	107	74.3
สามารถทำงานได้เต็มที่	77	53.5
ทำให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ	62	43.1
อื่นๆ	2	1.7

จากผลการจัดสวัสดิการหอพักต่อประสิทธิภาพการทำงานของลูกจ้างนั้น พบว่าลูกจ้างได้รับประโยชน์โดยตรงจากการพักอาศัยในหอพักต่อการทำงานทั้งในด้านการงานและด้านจิตใจ

ข. ด้านทัศนะของผู้ประกอบการต่อประสิทธิภาพของลูกจ้าง

จากตารางที่ 4.46 ทัศนะของผู้ประกอบการต่อประสิทธิภาพของลูกจ้างปรากฏว่า ประสิทธิภาพของลูกจ้างดีขึ้น โดยเป็นผลมาจากการที่หอพักอยู่ใกล้โรงงานจึงสะดวกในการเดินทางและผู้ประกอบการสามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่องและสามารถเรียกทดแทนได้ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และมีผลในด้านจิตวิทยา คือ ลูกจ้างมีขวัญและกำลังใจในการทำงานและเมื่อหอพักอยู่ใกล้ ลูกจ้างจึงมีเวลาพักผ่อนมากจึงส่งผลต่อการทำงานอย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4.46 ประสิทธิภาพการทำงานของลูกจ้าง

ประสิทธิภาพการทำงาน	รวม	
	จำนวน	ร้อยละ
มีเวลาพักผ่อนเต็มที่ทำให้มีสมาธิในการทำงาน	126	92.6
ตั้งในทำงานอย่างเต็มที่	96	70.6
ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน	62	45.6
อื่นๆ	7	5.1

4.5 ลักษณะความต้องการสวัสดิการที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมกับปัจจุบัน

รูปแบบสวัสดิการที่อยู่อาศัยที่ผู้ประกอบการต้องการ

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับสวัสดิการหอพักมากเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 50.0 รองลงไปที่สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย ร้อยละ 40.0 และอันดับสุดท้ายคือ สวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย ร้อยละ 10.0

จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่า หอพักเป็นสวัสดิการที่ลูกจ้างและผู้ประกอบการมีความต้องการที่สอดคล้องกันและมีมากเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งส่งผลดีต่อการบริหารการผลิตสินค้าของผู้ประกอบการ และมีส่วนจูงใจลูกจ้างให้เข้าทำงานด้วย สำหรับลูกจ้างโดยเฉพาะที่มาจากภูมิภาคไกล ๆ ได้รับความสะดวกเรื่องที่อยู่อาศัย สำหรับสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย ผู้ประกอบการเห็นว่าไม่มีภาระในการบริหารจัดการและยังรักษาลูกจ้างให้ทำงานได้นานอีกด้วย และสวัสดิการเงินช่วยเหลือ ค่าเช่าที่พักอาศัยผู้ประกอบการเห็นว่ายังเป็นภาระด้านเงินทุนที่ต้องช่วยเหลือให้กับลูกจ้างทุกเดือน

ตารางที่ 4.47 เปรียบเทียบรูปแบบสวัสดิการที่ได้รับกับรูปแบบสวัสดิการที่ตรงกับความต้องการ

รูปแบบสวัสดิการ	สวัสดิการเงินกู้		สวัสดิการเงินช่วยเหลือ		สวัสดิการหอพัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เงินกู้	32	40.0	29	34.1	29	20.1
เงินช่วยเหลือค่าเช่า	35	43.7	24	28.2	41	28.5
หอพัก	12	15.0	32	37.7	74	51.4
อื่นๆ	1	1.3	-	-	-	-
รวม	80	100.0	85	100.0	144	100.0

รูปแบบสวัสดิการที่อยู่อาศัยที่ลูกจ้างต้องการ

จากตารางที่ 4.48 พบว่าสวัสดิการหอพัก เป็นสวัสดิการที่ลูกจ้างมีความต้องการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงไปที่คือ สวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 32.3 และสุดท้ายคือ สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 29.1

ตารางที่ 4.48 รูปแบบสวัสดิการที่ลูกจ้างความต้องการ

รูปแบบสวัสดิการที่ต้องการ	รวม	
	จำนวน	ร้อยละ
หอพัก	119	38.5
เงินช่วยเหลือค่าเช่า	100	32.3
เงินกู้	90	29.1
รวม	309	100.0

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับรูปแบบสวัสดิการที่ลูกจ้างต้องการในตารางที่ 4.49 พบว่า ผู้ที่เลือกสวัสดิการทั้ง 3 เป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 54.6, 58.0 และ 62.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.49 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับรูปแบบสวัสดิการที่ต้องการ

รูปแบบ สวัสดิการ ที่ต้องการ	ระดับการศึกษา											
	ต่ำกว่า ปวศ.		ปวศ.		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		ไม่ระบุการศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หอพัก	38	31.9	15	12.6	65	54.6	-	-	1	0.8	119	38.5
เงินช่วยเหลือ ค่าเช่า	20	20.0	21	21.0	58	58.0	1	1.0	-	-	100	32.3
เงินกู้	14	15.5	16	17.8	56	62.2	3	3.3	1	1.1	90	29.1
รวม	72	23.3	52	16.8	179	57.9	4	1.3	2	0.6	309	100.0

จากข้อมูลข้างต้นพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีให้ความสำคัญกับสวัสดิการที่อยู่อาศัยมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาในกลุ่มอื่น

จากตารางที่ 4.50 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพครอบครัวกับรูปแบบสวัสดิการที่ลูกจ้างต้องการ พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพโสด มีความต้องการสวัสดิการที่อยู่อาศัยทั้ง 3 รูปแบบมากกว่าสถานภาพครอบครัวอื่น คิดเป็นร้อยละ 77.3, 66.0 และ 61.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.50 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพครอบครัวกับรูปแบบสวัสดิการที่ลูกจ้างต้องการ

รูปแบบ สวัสดิการ ที่ต้องการ	ระดับการศึกษา									
	โตด		สมรส		หม้าย/หย่าร้าง		ไม่ระบุ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หอพัก	92	77.3	26	21.8	2	1.7	1	0.8	119	38.5
เงินช่วยเหลือ ค่าเช่า	66	66.0	29	29.0	3	3.0	2	2.0	100	32.3
เงินกู้	55	61.1	32	35.6	-	-	-	-	90	29.1
รวม	213	68.9	87	28.1	1.6	1.6	3	0.9	309	100.0

ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า กลุ่มคนโตดเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ ที่อยู่ในวัยทำงานมีความต้องการสวัสดิการที่อยู่อาศัยมากกว่าคนกลุ่มอื่น ๆ

จากตารางที่ 4.51 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับรูปแบบสวัสดิการที่ลูกจ้างต้องการ พบว่าลูกจ้างที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการสวัสดิการหอพักมากที่สุด ร้อยละ 38.7 รองลงมาจากภาคกลางร้อยละ 30.3 สำหรับสวัสดิการเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย กลุ่มลูกจ้างจากภาคกลางมีความต้องการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสัดส่วนที่เท่ากันร้อยละ 18.0 และสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยกลุ่มลูกจ้างจากภาคกลางมีความต้องการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาจากกรุงเทพฯและปริมณฑล ร้อยละ 21.1

ตารางที่ 4.51 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับรูปแบบสวัสดิการที่ลูกจ้างต้องการ

รูปแบบ สวัสดิการ ที่ต้องการ	ภูมิภาค															
	กทมและ ปริมณฑล		กลาง		ตะวันออก		ตะวันออก เฉียงเหนือ		เหนือ		ใต้		ไม่ระบุ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ห้องพัก	7	5.9	36	30.3	2	1.7	46	38.7	14	11.7	11	9.2	3	2.5	119	38.5
เงินช่วยเหลือค่าเช่า	18	18.0	32	32.0	2	2.0	18	18.0	14	14.0	4	4.0	12	12.0	100	32.4
เงินกู้	19	21.1	39	43.3	3	3.3	8	8.9	12	13.3	6	6.7	3	3.3	90	29.1
รวม	44	14.2	107	34.6	7	2.3	72	23.3	40	12.9	21	6.8	18	5.8	309	100

จากข้อมูลพบว่า กลุ่มลูกจ้างที่มาจากภาคใต้ไม่สะดวกในการเดินทางไปกลับ
โรงงาน และไม่สามารถจัดหาที่อยู่อาศัยได้ โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นภูมิภาคที่มี
แรงงานมากและขยันอดทน มีความต้องการสวัสดิการห้องพักมากกว่าภูมิภาคอื่นซึ่งผู้ประกอบการ
จำเป็นต้องจัดสวัสดิการห้องพักไว้รองรับ ส่วนกลุ่มลูกจ้างที่มีภูมิลำเนาอยู่ใกล้โรงงานจะให้ความสำคัญ
ต่อกับสวัสดิการการเงินช่วยเหลือค่าเช่าและสวัสดิการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยมากกว่าห้องพัก